

свѣщъ, водородъ-тъ ще ся запали и ще гори ясно-сине, а ще свѣти малко. Ако похлупимъ чашѣ надъ пламыка, тя ще ся наплъни отъ воднѣ наръѣ, а водна-та пѣра ще ся сгѣсти и слѣе на капчицы по студены-ты краища на чашѣ-тѣ. А отдѣ ся набира тая водна пѣра? — Водородъ-тъ изново ся е съединилъ съ кислородъ отъ въздуха, та е излѣзло пакъ вода. *Ошшука видимъ, че вода-ша не само може да ся разлѣчи и разстави на кислородъ и водородъ, а може и да ся направи кашо ся съедини водородъ съ колко-шо шрѣбува кислородъ.* Съ водорода може ся направи и другъ опытъ. Доклѣ ся еще отпуща водородъ у стѣкленицѣ-тѣ, можемъ да извадимъ затыкло-то ѣ и да подрѣжимъ отгорѣ на устѣе-то ѣ еднѣ чашѣ, па да примѣкнемъ при чашѣ-тѣ запаленѣ свѣщъ; тогава щемъ видимъ, че ще искочи и лѣсне изъ чашѣ-тѣ пламыкъ. А отчто става това? — водородъ е нахлулъ въ чашѣ-тѣ, а изъ чашѣ-тѣ минува у атмосферный въздухъ.

Водородъ-шъ е 14 пѣши по-легкѣ ошъ ашмосферный въздухъ, затова ся издвига нагорѣ у въздуха. Ако да наплънимъ съ водородъ широкѣ стѣкленѣ цѣвъ, коя-то на единый си край е заварена па примѣкнемъ нѣкое запалено тѣло при връха на цѣвъ-тѣ дѣ-тс водородъ-тъ ся досѣга до атмосферный въздухъ, то щемъ видимъ да гори; ако ли това запалено тѣло въвремъ на вѣтрѣ у цѣвъ-тѣ, то щемъ видимъ, че пламыкъ-тъ гаснѣе. Оттука ся разбира че *водородъ наисшинѣ самъ гори,* кога ся примѣкне до него пламыкъ, *нѣ огнь ошъ него не гори.*

Кога ся смѣсятъ два дѣла водородъ и единый дѣлъ кислородъ, излиза единый *пукливъ газъ,* кой-то страшно пука, кога ся примѣкне до него нѣкое запа-